

بررسی و تحلیل تحولات انتقال تکنولوژی در آینده های محتمل

مهدی علیدوستی^۱، هدایت صمدی انصاری^۲، مجید فروزان مهر^۳

دانشجوی دکتری مدیریت نوآوری، گروه مدیریت تکنولوژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران،

ایران

چکیده

انسان می داند که سیرو قایع گذشته و حال بر آینده تاثیر دارند ولی قطعاً نمی توانند مسیر آن را تعیین کنند. یک اصل علمی و حقیقت بنیادی در مورد آینده مشخص است و آن این که "بخشی از عواملی که در ساخت آینده دخالت دارند هنوز نیامده، شناخته نشده و حتی قابل شناسایی از پیش نیستند". بدین ترتیب همواره عواملی غیر قطعی در مورد آینده وجود دارند. از منظر برخی صاحب نظران آینده (آینده پژوهان)، نگاه انسان به آینده در ۴ سطح قابل تبیین است یا به عبارت دیگر ۴ نوع آینده قابل تمایز است: آینده ممکن، آینده باور پذیر، آینده محتمل و آینده مطلوب. آینده پژوهی در زمینه های مختلف به ویژه در حوزه تکنولوژی با توجه به گسترش روش های آن، به شیوه مهمی برای تصمیم سازی و سیاست گذاری مبدل گردیده است. انتقال تکنولوژی نیز به معنای فرآیندی فعال که طی آن تکنولوژی (و دانش مربوط به آن) بین دو نهاد متمایز منتقل می شود نیز از این قاعده مستثنی نیست و امعان نظر به آینده انتقال تکنولوژی با نظر به تحولات سریعی که در حوزه فناوری اطلاعات، اینترنت اشیا، شبکه های اجتماعی مجازی، ایجاد فضای ابری، تجمع و اشتراک داده ها بزرگ در فضای مجازی، پیشرفت های پدید آمده در زمینه هوش مصنوعی و تحولات سریع در حوزه پژوهش های اشتراکی علم و تکنولوژیک به صورت برخط، امری ضروری است که در این پژوهش به آن پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: آینده - انتقال تکنولوژی - آینده نگاری تکنولوژی